

Der Größte im Himmelreich

¹Zu derselben Stunde traten die Jünger zu Jesus und sprachen: Wer ist doch der Größte im Himmelreich?² Jesus rief ein Kind zu sich und stellte es mitten unter sie³ und sprach: Wahrlich, ich sage euch: Wenn ihr nicht umkehrt und werdet wie die Kinder, so werdet ihr nicht ins Himmelreich kommen.⁴ Wer nun sich selbst erniedrigt wie dieses Kind, der ist der Größte im Himmelreich.

Jesus warnt vor Verführung

⁵Und wer ein solches Kind aufnimmt in meinem Namen, der nimmt mich auf.⁶ Wer aber einen dieser Geringsten, die an mich glauben, verführt, für den wäre es besser, wenn ein Mühlstein an seinen Hals gehängt und er ersäuft würde im Meer, wo es am tiefsten ist.⁷ Weh der Welt um der Verführung willen! Es müssen ja Verführungen kommen; doch weh dem Menschen, durch den die Verführung kommt!⁸ Wenn aber deine Hand oder dein Fuß dich verführt, so haue sie ab und wirf sie von dir. Es ist besser für dich, wenn du zum Leben lahm oder verkrüppelt eingehst, als dass du zwei Hände oder zwei Füße hast und wirst in das höllische Feuer geworfen.⁹ Und so dich dein Auge verführt, reiße es aus und wirf's von dir. Es ist besser für dich, wenn du einäugig zum Leben eingehst, als dass du zwei Augen hast und wirst in das höllische Feuer geworfen.¹⁰ Seht zu, dass ihr nicht einen von diesen Kleinen verachtet. Denn ich sage euch: Ihre Engel im Himmel sehen allezeit das Angesicht meines Vaters im Himmel.¹¹ Denn der Menschensohn ist gekommen, selig zu machen, was verloren

الأعظم والتحذير من العثرة

¹ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ تَقَدَّمَ التَّلَامِيذُ إِلَى يَسُوعَ قَائِلِينَ: فَمَنْ هُوَ أَكْبَرُ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ؟ قَدَعَا يَسُوعُ إِلَيْهِ وَلَدًا وَأَقَامَهُ فِي وَسْطِهِمْ³ وَقَالَ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنْ لَمْ تَرْجِعُوا وَتَصِيرُوا مِثْلَ الْأَوْلَادِ قَلَنْ تَدْخُلُوا مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ.⁴ فَمَنْ وَضَعَ نَفْسَهُ مِثْلَ هَذَا الْوَلَدِ فَهُوَ الْأَكْبَرُ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ.⁵ وَمَنْ قِيلَ وَلَدًا وَاجِدًا مِثْلَ هَذَا يَأْسِمِي فَقَدْ قَبِلَنِي.⁶ وَمَنْ أَعْتَرَّ أَحَدَ هَؤُلَاءِ الصَّغَارِ الْمُؤْمِنِينَ بِي فَحَيْزٌ لَهُ أَنْ يُعْلَقَ فِي عُنُقِهِ حَجَرُ الرَّحَى وَيُعْرَقَ فِي لَجَّةِ الْبَحْرِ.⁷ وَيَلُ لِعَالَمٍ مِنَ الْعَثَرَاتِ، فَلَا يُدْرَى أَنْ تَأْتِيَ الْعَثَرَاتُ، وَلَكِنْ وَيَلُ لِدَيْكَ الْإِنْسَانَ الَّذِي بِهِ تَأْتِي الْعَثْرَةُ.⁸ فَإِنْ أَعْتَرَّتْكَ يَدُكَ أَوْ رِجْلُكَ قَاطِعْهَا وَأَلْقِهَا عَنكَ، حَيْزٌ لَكَ أَنْ تَدْخُلَ الْحَيَاةَ أَعْرَجًا أَوْ أَقْطَعَ مِنْ أَنْ تُلْقَى فِي النَّارِ الْأَبَدِيَّةِ وَلَكَ يَدَانِ أَوْ رِجْلَانِ.⁹ وَإِنْ أَعْتَرَّتْكَ عَيْنُكَ قَاطِعْهَا وَأَلْقِهَا عَنكَ، حَيْزٌ لَكَ أَنْ تَدْخُلَ الْحَيَاةَ أَعُورًا مِنْ أَنْ تُلْقَى فِي جَهَنَّمَ النَّارِ وَلَكَ عَيْنَانِ.

مثل الخروف الصَّال

¹⁰ أَنْظُرُوا، لَا تَحْقِرُوا أَحَدَ هَؤُلَاءِ الصَّغَارِ، لِأَنِّي أَقُولُ لَكُمْ: إِنْ مَلَائِكَتُهُمْ فِي السَّمَاوَاتِ كُلِّ جَبِينٍ يَنْظُرُونَ وَجْهَ أَبِي الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ.¹¹ لِأَنَّ ابْنَ الْإِنْسَانَ قَدْ جَاءَ لِيَكْفِي يُخْلَصَ مَا قَدْ هَلَكَ.¹² مَاذَا يَطُوبُونَ؟ إِنْ كَانَ لِإِنْسَانٍ مِثْلُهُ حَرْوْفٌ وَصَلَّ وَاجِدٌ مِنْهَا، أَفَلَا يَبْتَزُّكَ التَّسْعَةُ وَالتَّسْعِينَ عَلَى الْجِبَالِ وَيَذْهَبُ يَطْلُبُ الصَّالَّ؟¹³ وَإِنْ اتَّفَقَ أَنْ يَجِدَهُ فَالْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يَفْرَحُ بِهِ أَكْثَرَ مِنَ التَّسْعَةِ وَالتَّسْعِينَ الَّتِي لَمْ تَضِلَّ.¹⁴ هَكَذَا لَيْسَتْ مَسِيئَةُ أَمَامَ أَبِيكُمْ الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ أَنْ يَهْلِكَ أَحَدٌ هَؤُلَاءِ الصَّغَارِ.

المصالحة في إسم يسوع

¹⁵ وَإِنْ أَحْطَأَ إِلَيْكَ أَحَدٌ قَادَهُبَ وَعَايِنَهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ وَحَدَكَمَا. إِنْ سَمِعَ مِنْكَ فَقَدْ رَجَحْتَ أَحَاكَ،¹⁶ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ فَقَدْ مَعَكَ أَيْضًا وَاجِدًا أَوْ اثْنَيْنِ لِيَكْفِي تَقُومَ كُلُّ كَلِمَةٍ عَلَى فَمِ شَاهِدَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ.¹⁷ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ مِنْهُمْ فَقُلْ لِلْكَنِيسَةِ، وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ مِنَ الْكَنِيسَةِ فَلْيَكُنْ عِنْدَكَ كَالْوَتِيِّ وَالْعَشَارِ.¹⁸ الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: كُلُّ مَا تَرْتِطِوْتَهُ عَلَى الْأَرْضِ يَكُونُ مَرْبُوطًا فِي السَّمَاءِ، وَكُلُّ مَا تَحْلُوتَهُ عَلَى الْأَرْضِ يَكُونُ مَحْلُولًا فِي السَّمَاءِ.¹⁹ وَأَقُولُ لَكُمْ أَيْضًا: إِنْ اتَّفَقَ اثْنَانِ مِنْكُمْ عَلَى الْأَرْضِ فِي أَيِّ شَيْءٍ يَطْلُبَانِهِ فَإِنَّهُ يَكُونُ لَهُمَا مِنْ قِبَلِ أَبِي الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ.²⁰ لِأَنَّهُ حَيْثَمَا اجْتَمَعَ اثْنَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ يَأْسِمِي

ist.

Vom verlorenen Schaf

¹²Was meint ihr? Wenn ein Mensch hundert Schafe hätte und eins unter ihnen sich verirrt: lässt er nicht die neunundneunzig auf den Bergen, geht hin und sucht das verirrt? ¹³Und wenn sich's begibt, dass er's findet, wahrlich ich sage euch, er freut sich darüber mehr als über die neunundneunzig, die nicht verirrt sind. ¹⁴So ist's auch nicht der Wille eures Vaters im Himmel, dass eines von diesen Kleinen verloren geht.

Von der Zurechtweisung und Einheit in Jesus

¹⁵Sündigt aber dein Bruder an dir, so gehe hin und weise ihn zurecht zwischen dir und ihm allein. Hört er auf dich, so hast du deinen Bruder gewonnen. ¹⁶Hört er nicht auf dich, so nimm noch einen oder zwei mit dir, damit jede Sache auf der Aussage zweier oder dreier Zeugen bestehe. ¹⁷Hört er auf die nicht, so sage es der Gemeinde. Hört er auf die Gemeinde auch nicht, so halte ihn für einen Heiden oder Zöllner. ¹⁸Wahrlich ich sage euch: Was ihr auf Erden binden werdet, soll auch im Himmel gebunden sein, und was ihr auf Erden lösen werdet, soll auch im Himmel gelöst sein. ¹⁹Weiter sage ich euch: wo zwei unter euch eins werden, worum sie bitten, das soll ihnen widerfahren von meinem Vater im Himmel. ²⁰Denn wo zwei oder drei versammelt sind in meinem Namen, da bin ich mitten unter ihnen.

Das Gleichnis vom unbarmherzigen Schuldner

²¹Da trat Petrus zu ihm und sprach: HERR, wie oft muss ich denn meinem Bruder, der

فَهَاتَا أَكُونُ فِي وَسْطِهِمْ.

مثل المديون الذي لا يرحم

²¹جِيئَنِي تَقَدِّمَ إِلَيْهِ بَطْرُسُ وَقَالَ: يَا رَبُّ، كَمْ مَرَّةً يُخْطِئُ إِلَيَّ أَخِي وَأَنَا أَغْفِرُ لَهُ؟ هَلْ إِلَى سَبْعِ مَرَّاتٍ؟ ²²قَالَ لَهُ يَسُوعُ: لَا أَقُولُ لَكَ إِلَى سَبْعِ مَرَّاتٍ بَلْ إِلَى سَبْعِينَ مَرَّةً سَبْعِ مَرَّاتٍ. ²³لِدَلِيلِكَ يُشْبِهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ إِنْسَانًا مَلِكًا أَرَادَ أَنْ يُخَاسِبَ عَبِيدَهُ. ²⁴فَلَمَّا ابْتَدَأَ فِي الْمُخَاسَبَةِ قُدِّمَ إِلَيْهِ وَاحِدٌ مَدْيُونٌ يَعْسِرُ آلافٍ وَزِيَّةٍ. ²⁵وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَا يُوفِي أَمَرَ سَيِّدُهُ أَنْ يُبَاعَ هُوَ وَأَمْرَأَتُهُ وَأَوْلَادُهُ وَكُلُّ مَا لَهُ وَيُوفَى الدَّيْنِ. ²⁶فَحَرَّ العَبْدُ وَسَجَدَ لَهُ قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، تَمَهَّلْ عَلَيَّ فَأُوفِيكَ الجَمِيعَ. ²⁷فَتَحَنَّنَ سَيِّدُ ذَلِكَ العَبْدِ وَأَطْلَقَهُ وَتَرَكَ لَهُ الدَّيْنِ. ²⁸وَلَمَّا خَرَجَ ذَلِكَ العَبْدُ وَجَدَ وَاحِدًا مِنَ العَبِيدِ رُفْقَانِهِ كَانَ مَدْيُونًا لَهُ بِمِثْلِهِ دِينَارًا، فَأَمْسَكَهُ وَأَخَذَ بَعْنَيقِهِ قَائِلًا: أُوْفِينِي مَا لِي عَلَيْكَ. ²⁹فَحَرَّ العَبْدُ رَفِيقُهُ عَلَى قَدَمَيْهِ وَطَلَبَ إِلَيْهِ قَائِلًا: تَمَهَّلْ عَلَيَّ فَأُوفِيكَ الجَمِيعَ. ³⁰فَلَمْ يُرِدْ بَلْ مَضَى وَالْقَاهُ فِي سِجْنٍ حَتَّى يُوفِيَ الدَّيْنِ. ³¹فَلَمَّا رَأَى العَبْدُ رُفْقَاؤَهُ مَا كَانَ، خَزِنُوا جِدًّا وَأَتَوْا وَقَضَوْا عَلَى سَيِّدِهِمْ كُلِّ مَا جَرَى. ³²فَدَعَا جِيئَنِي سَيِّدُهُ وَقَالَ لَهُ: أَيُّهَا العَبْدُ السُّرْبِرُ، كُلُّ ذَلِكَ الدَّيْنِ تَرَكَتَهُ لَكَ لِأَنَّكَ طَلَبْتَ إِلَيَّ، أَفَمَا كَانَ يَتَّبِعِي أَنَّكَ أَنْتَ أَيْضًا تَرَحَّمُ العَبْدَ رَفِيقَكَ كَمَا رَحِمْتُكَ أَنَا؟ ³⁴وَعَضِبَ سَيِّدُهُ وَسَلَّمَهُ إِلَى المُعَذِّبِينَ حَتَّى يُوفِيَ كُلِّ مَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ. ³⁵فَهَكَذَا أَبِي السَّمَاوِيُّ يَفْعَلُ بِكُمْ إِنْ لَمْ تُرْكُوا مِنْ قُلُوبِكُمْ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَخِيهِ رَلَاتِهِ.

an mir sündigt, vergeben? Ist siebenmal genug?²² Jesus sprach zu ihm: Ich sage dir: Nicht siebenmal, sondern siebzimal siebenmal.²³ Darum ist das Himmelreich gleich einem König, der mit seinen Knechten abrechnen wollte.²⁴ Und als er anfang abzurechnen, wurde einer vor ihn gebracht, der war ihm zehntausend Pfund schuldig.²⁵ Da er's nun nicht zurückzahlen konnte, befahl der Herr ihn und seine Frau und seine Kinder und alles, was er hatte, zu verkaufen und damit zu bezahlen.²⁶ Da fiel der Knecht nieder und flehte ihn an und sprach: Herr, habe Geduld mit mir, ich will dir's alles bezahlen.²⁷ Da hatte der Herr Erbarmen mit diesem Knecht und ließ ihn frei, und die Schuld erließ er ihm auch.²⁸ Da ging derselbe Knecht hinaus und fand einen seiner Mitknechte, der war ihm hundert Groschen schuldig; da ergriff er ihn und würgte ihn und sprach: Bezahle, was du mir schuldig bist!²⁹ Da fiel sein Mitknecht nieder und bat ihn und sprach: Habe Geduld mit mir; ich will dir alles bezahlen.³⁰ Er wollte aber nicht, sondern ging hin und warf ihn ins Gefängnis, bis er bezahlt hätte, was er schuldig war.³¹ Da aber seine Mitknechte sahen, was geschah, wurden sie sehr betrübt und kamen und brachten bei ihrem Herrn alles vor, was sich begeben hatte.³² Da forderte ihn sein Herr vor sich und sprach zu ihm: Du böser Knecht, all diese Schuld habe ich dir erlassen, weil du mich darum gebeten hast;³³ solltest du dann dich nicht auch erbarmen über deinen Mitknecht, wie ich mich über dich erbarmt habe?³⁴ Und sein Herr wurde sehr zornig und überantwortete ihn den Peinigern, bis er

alles bezahlt hätte, was er ihm schuldig war.³⁵ Ebenso wird mein himmlischer Vater auch an euch tun, wenn ihr nicht von Herzen vergibt, ein jeder seinem Bruder die Fehler.